

ja ohhake ümber, sellepärast on wägga tartwis ni-
suggused kohhad egga tünni ael, ümber põllo ja üm-
ber tiwwi warrete, kolm eht nelli waggo teijite weel
läbbi aeada, ja lükkütsse ei pea põllo-tünni mitte
laste tööks arwatama, waid tööks, mis wägga sure
hole ja murrega peab tehtud sama, feif need wõera
wainud, mis minno jure perrets tulnud, ollen ma
nago lapsi tündma õppetand. Meie peame Ma har-
rimisest ellama, siis on meie kohhus ka feif tööd
omma feige parremat tundmist möda truusse ja
tähhele pannemisega teha. Põllo-mees on eggal
aeal ja eggal maal, feige ello seisusse põhjusse pid-
daja ja sellepärast ka üks wägga austud põlli, eg-
gal aeal ja eggal pool; muidogi teada iggailis sedda
möda austud, luida ta õppetust wasto wõtnud ja
luida ta waim harritud on, mis järrel ta ennast ül-
les peab.

Tõnno. Se on wägga tõssi. Agga mis ma pid-
din küsima, kas ollate ka wilja seemne wahhetamist
ärraprowinud, mis tele sest feigi arwate?

Siiim. Minna ollen kuulnud, et wilja seme peab
saggeste wahhetud sama, ja midda kängemalt, sedda
parrem peab ollema, isse polle ma maealt, kui mag-
gasiuist allati wahhetanud.

Pawel. Paljo woib innimenne kuulda, agga meie
tahhame üksnes sest kõnnelda, mis me' isse olleme
ärraprowinud. Minna ollen seemne wahhetamist kül-
lalt katsunud ja seal jures ennam kasso, kui lahjo

sanud ja ollen selle jures õppinud: Sente, mis rami-
musama põllo peal kaswanud, lahjema maa peäle
lülwada, ollen ma ifka lahjuga leitunud, agga lah-
jema põllo semet rammusama põllo peäle lülwada,
annab ifka röömsa leikusse. Põllo seemne wahheta-
misega on luggu just kui ellaja lomadega ka on:
Lo ranna karjama peält loma metsa karjama peäle,
siis pöddeb liaks, õn weel, kui ei kärwa; wi metsa
karjamaalt loom randa, wata, ei pödde ihtegi, läh-
heb parremaks. Sest saab surem hull allati lahjo,
et naad ilma tähhele pannematta omma tööd tewad
ja asjad aewad, ei mõtle selle peäle, mis enne lah-
juls eht kasjuls olnud; tulleb sest wigga, siis peab
helde taewa Issa jälle süallune ollema, jälle se wanna
tuttaw õppind sanna: „Olla ristiks antud, kes Jum-
mala wasto wõib.“

Tõnno. Mis ma piddin küsima, kas ollate ka
selle peäle mõttelnud, kust se tulleb, et tallo ja
moisa wassitattel ni suur wahhe on, nenda sammuti
ka linna wassitad hopis parremad, kui tallo wassi-
lad; ma tunnen paljo linna lehmi, mis maalt õe-
tetud, mis middagi suurt wäert ei olnud — kui ta
paari aastat linnas olnud, warssi teist suggo wassi-
lad. Ka üksiko tallopoegadel, kellel isseärranis karja-
ma on, on paljo parremad ja suremad ellaja lomad,
agga midda surem külla, sedda waesem ellaja suggu.

Siiim. Minna ollen ifka arwanud, et se sest tul-
leb, et külla rahwas on ladedad üks teise wasto,